

Nauki velike protifašistične akcije

V zadnjem mesecu leta 1961 se je pripetil za zgodovino gibanja francoske levice zoper vojno-hujskaško oziroma fašistično nevarnost pomembnega dogodka: 19. decembra so bile v Parizu velike demonstracije proti tajni oborožitvi organizaciji (OAS), ki predstavlja utelešenje protirepublikanske zarote. Po ocenah oblasti, tiska in samih udeležencev, se je demonstracija udeležilo od dvesto do sto tisoč ljudi, od teh pa so se mnogi, ki sicer ne pripadajo nobeni izmed organizacij, pobudnic gibanja, priključili na samih pariskih ulicah. Največ pozornosti vzbujala množičnost akcije, kajti v zadnjih dveh mesecih je bilo več podobnih akcij, ki pa niso imele tolikšnega uspeha: 1. nov. je organizirala demonstracije združena socialistična stranka; 18. novembra je bila akcija komunistične, združene socialistične in protikolonialistične mladine; 6. decembra — demonstracija, za katere so dale pobudo komunistična partija, generalna konfederacija dela in združena socialistična stranka. Vse te akcije so sicer minile brez posebnega odziva, vendar pa so same po sebi dokazovale, da je v francoski levici in v francoski javnosti dozorelo razpoloženje, ki je 19. decembra z vso silo izbruhnilo na dan.

Druga stvar, ki vzbuja pozornost, se tiče organizatorjev akcije. Iniciativo za ustavitve dela in demonstracij 19. decembra so dale sindikalne organizacije — protikomunistična generalna konfederacija, francoska federacija kršćanskih delavcev, nacionalna federacija prosvetnih delavcev in nacionalna unija francoskih študentov. Pozneje se je več kot 40 različnih organizacij odločilo podpreti to akcijo, komunistična partija, združena socialistična stranka pa sta se akcije aktivno udeležili. Tako se je že enkrat pokazala resnica, ki je prišla na dan že ob obeh poskusih ultralevica udara v letih 1960 in 1961, da so sindikati in danih političnih razmerah, posebno ob sedanjih medsebojnih razmerjih levicarskih strank, najbolj primerni za realiziranje množičnih akcij in da so gibanja, okoli katerega se požeje zberejo politične in druge organizacije.

Tretja zanimiva stvar je obnašanje samih levicarskih strank. Pomembna je predvsem udeležba KPF, ki razen prek generalne konfederacije dela, v kateri ima močan vpliv, ni bila med neposrednimi pobudniki. Če upoštevamo, da se je KPF še pred letom dni rezervirano držala od vseh akcij, v katerih sama ni bila vodilna sila — na primer 27. oktobra 1960 — potem je bil ta njen ukrep zelo pomemben, posebno za njen lastni položaj med drugimi levicarskimi silami v državi, med katerimi še vedno vlada neko nezaupanje do komunistov. Kolikšno pomembnost je pripisovala komunistična partija tem demonstracijam, priča tudi primer, da se je pojavil na čelu demonstrantov eden njenih najstarejših voditeljev Jacques Duclos.

Udeležba združene socialistične stranke pri tej akciji se najmanj preseneča, saj ta nima takih predsodkov do udeležbe komunistov v skupni fronti z drugimi demokratičnimi in republikanskimi silami v državi. Posebno veliko si obeta od aktivizacije sindikatov, ki so najbolj neposredna organizacija delavskega razreda v političnem boju. Njena stara teza je, da imajo v sedanjih razmerah v francoski levici sindikati največ možnosti za uspešno delovanje v smislu združevanja francoskega delavskega razreda.

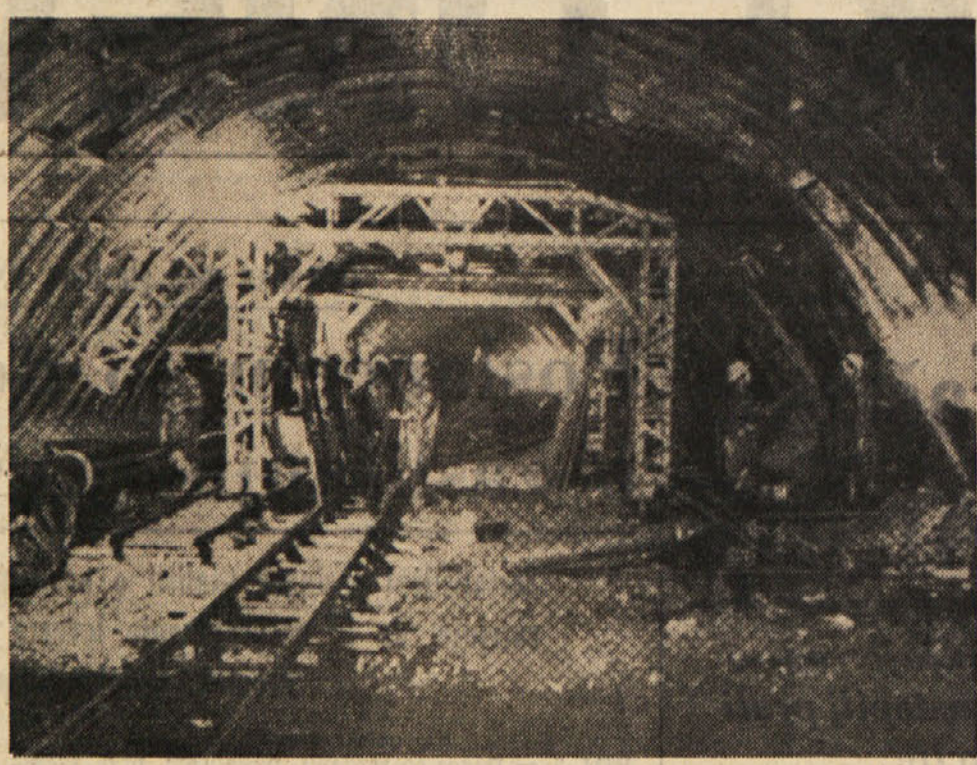
Tudi to pot je posebno vlogo igrala socialistična stranka Francije. Niti sindikalna centrala pod njenim vplivom (Force Ouvrière), niti sama SSF se nista pridružili akciji, z obrazilo, da demokracija ni moči braniti skupaj s komunisti in da KPF in generalna konfederacija dela dejansko poskušata izkoristiti akcijo za svoje namene. Pred demonstracijami je opozarjala, da lahko pride do incidentov, morebitne krivice provokacij pa SSF ni videla samo v aktivistih OAS in policiji, temveč tudi v »nekaterih udeležencih« akcije. Če imamo pred očmi njen odnos do komunistov in pravda, da je mislila na dva

njih. Vendar pa SSF in Force Ouvrière svojim članom nista prepovedali udeležiti se demonstracij, nekaj socialističnih odborov pa je dobilo nalogo, posredovati pri oblasteh, da bi te ne izzvale represivnih ukrepov. Lahko torej sklepamo, da je SSF bila za takšno akcijo, motila pa jo je udeležba komunistov. Na samih demonstracijah je bilo ob srečanju s »slami reda« ranjenih veliko socialistov, med katerimi so bili tudi socialistični odborniki Pariza. SSF kakor tudi Force Ouvrière sta bili proti povodi demonstracij in sta proti njej tudi javno protestirali. Ravno tako se je SSF po neredih, ki so nastali zaradi nasilja posebnih policijskih brigad, vzdignila zoper režim z ne navadno ostrimi besedami: brutalno ravnanje s protifašisti na pariskih ulicah je federacija Seine imenovala »zlotin vlade in njenih agentov proti republiki«. Vse to priča o precejšnjih spremembah stališča SSF do de Gaullovega režima: spominimo se, da je bila SSF še aprila 1961, ko je grozila neposredna nevarnost ultralevica invazije, proti podobnim akcijam z obrazilo, da ne bi smeli »zakonitim nosilcem oblasti« oteževati njihovega še sicer težavnega položaja. Socialistična stranka je — to se je pokazalo tudi 19. decembra — nazadnje spoznala, da si od de Gaullovega režima, kadar gre za njegov odnos do demokratičnih množic in levicarskih sil kakor tudi za njegovo sposobnost, da bi se brez teh množic upri fašistični nevarnosti iz Alžirije, ne more kaj prida obetati. To, kar je še danes ovira, da bi našla svoje mesto med levicarskimi silami, je njeno staro sovravstvo do komunistov, s katerimi noče sprejeti niti pogojnega sodelovanja.

19. december je nazadnje tudi pokazal, da je prišel trenutek, ki si mora — po besedah nekoga socialističnega — vsak Francoz izbrati svoje zaveznike. Gumijevke policije, ki so jih uporabili proti edini sil, ki je sposobna učinkovito upreti se vojno-ultralevski pohodu na oblast, pričajo o tem, katerih zveznikov de Gaulle ni pripravljen sprejeti. To je sicer dokazal že tudi aprila 1961, ko pred nevarnostjo vojnolavice invazije ni hotel oborožiti pariskega delavstva, širina demokratične in republikanske fronte, ki se je praktično uveljavila na teh demonstracijah, priča o tem, da si je največji del članov delavskih, mladinskih in drugih organizacij, posebno pa levicarskih strank, že izbral svoje zaveznike. Polemike in tekmovalnost med partijskimi vrhovi ne moreto zamegliti resnice, da bi se v primeru pereče nevarnosti znali voditelji teh strank na isti strani barikade. To velja tudi za mnoge socialiste, ki bi se v primeru, da bi se morali dokončno odločiti za fašiste ali za antifašiste, prav gotovo priključili zadnjim, četudi v »prisilni zvezi« s komunisti.

Za tiste, ki hočejo pahniti Francozjo v državljansko vojno, bi bil 19. december lahko dober nauk, čeprav je ta dan pričal žal tudi o drugih, veliko manj obetajočih dejstvih.

Zorica PRIKLMAJER-TOMANOVIC
(Komunisti)

Delavci v tunelu pod Mont Blanc. Na obeh straneh — italijanski in francoski — dela 800 delavcev. Doslej je predora izkopena okrog 8.500 m

Dve smrtni žrtvi hude železniške nesreče pri Trevigliu

Nesrečo je zakrivil železniški čuvaj ki je takoj pobegnil in se še ni vrnil

Med 48 ranjenci je tudi Ana Perlič iz Idrije, ki pa ima le lahke poškodbe - Med raztresenimi predmeti potnikov so našli orožni-ki tudi skrinjico z dragulji v vrednosti 6 milijonov lir

MILAN, 5. — O železniški nesreči pri Trevigliu — na progi med Milanom in Benetkami — in sicer brzovlaka »Freccia delle Dolomiti«, ki je vozil smučarje iz Calalza in trčil v brzovlak št. 198, je prometno ministrstvo iz Rima uradno sporočilo, da je preiskava pokazala, da je nesrečo treba pripisati napaki, ki jo je zagrešil čuvaj bloka postaje Vidalego in ki je nekam izginil. Vlak št. 198, ki je prihajal iz Verone v smeri proti Milanu, je bil ustavljen s signalom postaje Vidalego. Medtem pa je čuvaj dal znak za nadaljevanje potovanja v vlaku »Freccia delle Dolomiti«, ki je prav tako vozil v smeri proti Milanu. Na podlagi preiskave električnih naprav bloka, so ugotovili, da so bile te na-

prave odprte, ker je čuvaj ujetno osvoobil varnostno napravo, ne da bi pri tem izvršil predpisane postopke, s čimer bi se preprečilo, da bi bil manever teh naprav blokiran prav zaradi tega, ker je bil na progi vlak št. 198. Zaradi tega je vanj trčil drugi vlak prav v trenutku, ko se je premikal z brzino okrog 20 km na uro.

Nadaljnjo preiskavo o nesreči vodi železniška državna uprava, vzporedno preiskavo pa vodi tudi policija. Polkovnik Ciravega, poveljnik kabinirane orožniške legije iz Brescie, je danes prispeval v Treviglio, potem ko je prejel poročilo krajevnega poveljnika. Izjavil je, da iščejo čuvaja bloka Santeja Radalija, ki je — kot rečeno — takoj po nesreči izginil.

Pri nesreči so izgubili življenje trije potniki, ranjenih pa je bilo 48 potnikov.

Osebe bolnišnice v Trevigliu je vso noč naporno delalo, da bi sprejelo in nudilo prvo pomoč ranjenim, ki so jih prevzeli s kraja nesreče. V službi so bili trenutno štirje zdravniki in vse bolnišniško osebje. Med ranjenimi je tudi 52-letna Ana Perlič, doma iz Idrije, ki bo ostala v bolnišnici 6 dni. Laže ranjeni so bili tudi trije belgijski državljani in dva nizozemska. Med ranjenici so nekateri s pridržano prognozo.

Ponesrečenec so takoj pomagali poleg železničarjev, ki so bili v Trevigliu, Bergamo, Romana in Chiarja, nadalje prometni policisti iz Treviglia in Bergamo. Železniška policija ter orožniki. Pretor iz Treviglia pa je takoj zaplenil grafiko z registracijo vseh izvršenih manevrov in svetlobnih signalov, ki urejajo promet vlakov na dotičnem odseku. Promet je bil vzpostavljen okrog 5. ure zjutraj.

Imena treh mrtvih pa so: 68-letni Battista Forlani, o katerem pa dvomijo — iz neznanih razlogov — ali je napravil samomor, ali je umrl zaradi nesreče; 60-letni Luigi Messaggi, ki je stanoval v Brescii in ki je bil vlakovodja električnega vlaka, na katerem so bili v službi tudi strojnik Elio Moro in njegov pomočnik Vittorio Fusini, ki sta oba ranjena; tretja smrtna žrtev pa je lekarnar Massimiliano Bianchesi iz Milana, katerega identiteto so ugotovili na podlagi številke bančne knjižice, ki so jo našli v njegovem žepu.

Po najnovejših vesteh so orožniki dokončno ugotovili, da smrtni Forlani nima nobene zveze z nesrečo, ker so njegovo truplo našli več kot eno uro pred nesrečo, tako da sta dejansko smrtni žrtvi nesreče samo dve.

Do 22. ure zvečer so odšli iz bolnišnice vsi ranjenci razen 12. Med hudo ranjenimi je ostala samo Elena Camelli. Sina znanega založnika Mondadorija iz Milana, Riccarda Mondadorija pa so prepeljali na neko milansko kliniko, kjer so ga operirali na možganih. Trdijo, da je operacija uspešna. Ob isti uri zvečer se čuvaj, ki je zbežal, še vedno ni vrnil domov, kjer ga čaka ureštrajena žena z otroki. Do sedaj odgovorne oblasti še niso izdale ukaza za njegovo aretacijo. Pravijo, da je bil ves obupan ter da je krčevito jokal, ko je zbežal. Vsekakor pa izključujejo možnost, da bi bil pijan.

Sele do večera so orožniki pobrali vse predmete, ki so jih potniki pustili raztresene okrog kraja nesreče. Zanimivo je, da so našli tudi kovčke z dragulji, last neke Terese

Po zmagi podjetnikov

V New Yorku zdaj že vozi vlaki »roboti«

NEW YORK, 5. — Prvi, popolnoma avtomatični vlak na svetu, ki začel redno obratovanje po otvoritvi svedenosti, ki ji je prisostvoval župan Wagner, na newyorški podzemni železnici. Vlak, ki se giblje na električni pogon in obratuje med važnimi postajama Times Square in Grand Central, se ne razlikuje mnogo od električnih vlakov, ki jih upravljajo otroci, ki pritisakajo na vzvode in gumbje. Vendar pa se v lokomotivi — to je posledica močnega sindikalnega gibanja — nahajata dva »simbolična uslužbenca«, kar naj dokazata, da ljudi »niso nadomestili gumbi«.

Toda po pogodbi, ki jo je

sklenil sindikat prevoznih delavcev ter obično podjetje, bo leto obdržalo »simbolične uslužbence« samo šest mesecev. Tedaj bodo začeli obratovati drugi vlaki-roboti in v njihovih lokomotivah ne bo več nič drugega kot stroji in aparati.

Casnikarji in reporterji radia in televizije so se dolgo časa zadržali v podzemlju na obeh postajah ter spraševali za mnenje potnike. Mnogi so se pritoževali, da se vlak prenapeljuje na eni izmed končnih postaj. Na drugi postaji pa se vlak ustavi počasnije, ker je zaradi ovinka pred postajo prisiljen že prej počasneje voziti. In tako so uslužbenec podzemne železnice prišli do zaključka, da stroj pač ne bo mogel nikoli popolnoma nadomestiti človeka. Več tisoč potnikov pa je odšlo iz podzemne železnice ter odhitelo proti uradam ali domov, ne da bi niti opazilo spremembo, ki je začela »do robotov« na podzemni železnici v New Yorku.

NEW YORK, 5. — Od Novega leta pa vse do večerj so stivali v New Yorku nameščenci največjih zasebnih javnih prometnih podjetij. Sele večerj je prišlo do sporazuma, katerega pa dve podjetji nista hoteli podpisati. Zaradi tega se je stavka nadaljevala, dokler se nista obe podjetji premislili in pristali na kompromisni sporazum s sindikati ter s tem na zvišanje mezd.

Za rehabilitacijo Saccia in Vanzettija

TURIN, 5. — Odbor za rehabilitacijo Saccia in Vanzettija, ki ima svoj sedež v Cuneu, je začel zbirati podpise solidarnosti ob priložnosti turinske premiere gledališkega dela Rolija in Vincenzina. Ki obravnava tragično zgodbo Saccia in Vanzettija. Ta dva sta bila leta 1921 v Bostonu obsodena na smrt na elektricnem stolu in obsodba je bila leta 1927 tudi izvršena, čeprav se je skoraj ves svet zavzel za obsodbo. Avtozena sta namreč bila, da sta oropala poštni avtomobil.

Podpisi bodo predložili italijanski vladi v obliki prošnje, naj intervjuira pri ameriški vladi, da bi se doseglo uradno priznanje nedolžnosti obeh usmrčenih. V Ameriki je obstajala neki ameriški odbor za rehabilitacijo Saccia in Vanzettija, ki šteje čez 30 milijonov članov.

MONTREAL, 5. — Policija je priprala štiri moške in štiri ženske v zvezi s preiskavo o ropu v neko banko v Montrealu meseca julija, ko so roparji odnesli okrog 4 milijone dolarjev. Prišli so v banko v dneh week-enda ter so se polastili vsebine 377 varnostnih skrinjic. Kdo so osebe, ki so jih prišli, ni bilo objavljeno.

Znani plezalec Walter Bonatti se že pozimi z vso vestnostjo pripravlja za poletne vzpone. Na sliki ga vidimo, ko z oddaljenim aparatom fotografira neko gorsko steno. Nato sliko razvije in študira vse podrobnosti in težave, ki jih stena predstavlja

2579 oseb na Angleškem je umrlo zaradi mraza

LONDON, 5. — Zaradi mraza v preteklih dneh je na Angleškem umrlo 2579 oseb. Večina teh oseb je bila v visoki starosti in je znano, da je v mrazu sploh smrtna žetev med starejšimi ljudmi obilnejša. Od teh oseb jih je 146 umrlo za influenco, 1301 za vnetjem bronhijev in 1.132 za pljučnico.

Ni pa še podatkov s Škotskega, toda celotno število gotovo ne bo doseglo bilance

tedna 5.—9. decembra 1952, e-jem izmed najbolj smrtonosnih v zgodovini dežele, ko je namreč »mrag« povzročil smrt 4.000 oseb v samem Londonu.

Veliko število žrtve cestnih nesreč v Franciji

PARIZ, 5. — Obačrnu 1420 cestnih nesreč v Franciji med

30. decembrom in 1. januarjem navaja 83 mrtvih in 2069 ranjenih. Žrtve je treba pripisati predvsem vremenskim razmeram ter podelici.

Pozno zvečer se je nadalje izvedelo, da sta se pri Albertvillu v Savojski županiji v drugega avtomobila, katerem so bili večina moških, in kamion. Pri nesreči je bilo šest mrtvih, med katerimi so štiri otroci. Ranjenih je osem.

knjige ~ gledališče ~ glasba ~ slikarstvo

Autant-Lara se z Morrisom Ergasom vrača v sodišča v Firencah

AUTANT-LARA NA SODISČU ZARADI FILMA »NE UBIJAJ«
Režiser filma »Ne ubijaj« Claude Autant-Lara se v družbi producenta Morrisa Ergasa vrača v sodišča. Prišel je v Firence protipolno, da bi govoril s preiskovalnim sodnikom dr. De Biasiem. Ta ima namreč opravka s filmom, odkar je florentinski župan La Pira povabil precej veliko število oseb na zasebno predvajanje tega filma. Nekdo se je našel, ki je župana prijavil sodišču, češ da predvajanje ni bilo za sečno, ker je bilo preveč oseb navzočih in filmu, ki v Italiji še nima dovoljenja za predvajanje, se očita antireligioznost in spodbujanje kaznivemu dejanju. Režiser Autant-Lara je dal sodniku pojasnilo glede nekaterih mest v filmu.

Izbrane popevke za festival v Sanremu
SANREMO, 5. — Komisija, ki je izbirala pesmi za festival v Sanremu, je v Milanu zaključila svoje delo. Izmed 215 pesmi, ki jih je dobila družba ATA, ki je festival organizirala, je izbrala 15 pesmi, ki bodo na sporedu 8., 9. in 10. februarja. Poleg teh pa bodo poslali še devet pesmi avtorji. Sedaj izbrane pesmi so: »L'ultima leggenda«, avtorja sta Bergamini in Rocca; »Vestita di rosso« (Testa-Cozzoli); »L'ultimo pezzo di terra« (Conte-Nunzio Gallo Forte-Zanfagna); »Cipria di sole« (Mazocco-Marotta); »Buongiorno amore« (Luidi-Johnny Dorelli); »Lui andava a cavallo« (Ravasi-Nisa); »Tango italiano« (Malgoni-Pallesi-Beretta); »Pescu tu che pescu anch'io« (Di Lazzaro-Bizio-Cherubini); »Lumicini russia« (Fabor - Testoni); »Gondoli gondola« (Carosone - Nisa); »L'anello« (Lojaco-Nisa); »Prima del paradiso« (Vantellini-Pinchi); »Il color della felicità« (Sciorilli-Ranzato); »L'ombrello« (Catali-Chiosso); »Contomila volte« (Censi-De Bernardi).

Družba ATA se je odločila, da zveša na 23 številno pesmi, določenih za festival in sicer zaradi dobre kvalitete pesmi, prijavljenih za natečaj. Tako bo na festivalu vsega 32 pesmi, izvajali bodo 16 pesmi 8. februarja in drugih 16 naslednji dan. Za finale 10. februarja pa bo izbranih samo po šest pesmi vsakega večera.

Ugo Tognazzi v filmu po delu Alberta Moravia
RIM, 5. — Preden je Ugo Tognazzi odpotoval v Skandinavijo, je povedal, da ima s seboj roman Alberta Moravia »Prezira«. Zdi se, da ima igralce zelo resne namene z natečajem, da bi nastopil v filmu, ki bi bil narejen po tem romanu. Ta film bi delal tako kot Lattuada-ov film »L'Arlecchino«, zavarovana pa so bila le za 50 milijonov. Slika, ki je široka 30 cm in visoka 43 cm ter predstavlja večerjo v Emavusu, je lastnik pripisal Tizianu in to so potrdili tudi nekateri izvedenci. Dve drugi sliki, še znatno manjši, predstavljata tihožitja francoskega slikarja Pierra Nunninaja. Cetra, približno enako visoka, pa je delo slavskega slikarja Felisa. Slika, ki je visoka 30 cm in široka 43 cm, je delo slavskega slikarja Felisa. Slika, ki je visoka 30 cm in široka 43 cm, je delo slavskega slikarja Felisa.

Tekmovanje v komponiranju in igranju na klavir
RIM, 5. — ENAL organizira tri vsednevnatečaje za klavirske kompozicije in izvajanje. V mesecu marcu bodo pokrajinska izločilna tekmovanja pri ENAL v Buriju, Bologni, Boenu, Cagliariu, Firencah, Genovi, Neaplju, Palermu, Pesaru, Rimu, Turinu in Benetkah, končno pa bo Spezia sprejela konkurenco na finalnem tekmovanju. Tisti, ki so hočejo udeležiti tega tekmovanja, morajo napraviti prošnjo na pokrajinskih uradih ENAL.

Bing Crosby operiran
SANTA MONICA (Kalifornija), 5. — Znan pevec in igralec Bing Crosby je bil danes operiran. Odstranili so mu dva ledvena kamna. Operacija je popolnoma uspešna in — kot je izjavil kirurški operater — ni bilo nobenih nevarnosti in komplikacij.

Bing Crosby, ki ima sedaj 57 let, je tako prestopil v tretjo operacijo zaradi ledvenih kamnov; prvi dve operaciji sta bili l. 1952 in 1957.

Sophia Loren z Anthonyjem Perkinsom, ki je njen partner v filmu »Tretja dimenzija«. Film snema v Parizu pod vodstvom režiserja Anatola Litvaka

